

Warszawa, dnia 26-01-2021 r.

Minister Klimatu i Środowiska

DELG-WRD.0220.2.2020.ŁB
1446095.4649181.3707904IK: 1446095

**Pan
Jerzy Wiertelak
Przewodniczący
Zrzeszenia Związków
Zawodowych Energetyków**

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo z dnia 14 grudnia 2020 r., znak: ZZZE/55/20 przedstawiające wstępne stanowisko w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (druk nr 808) w zakresie zmian dotyczących kwalifikacji energetycznych, uprzejmie informuję, co następuje.

Na wstępie warto zwrócić uwagę na fakt, że celem projektowanych zmian w zakresie ważności świadectw kwalifikacyjnych jest usunięcie zachodzących wątpliwości interpretacyjnych. W obecnie obowiązującym stanie prawnym przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833 ze zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, przewidują występowanie w obrocie dwóch rodzajów świadectw kwalifikacyjnych, tj. świadectw bezterminowych oraz pięcioletnich świadectw terminowych. W 2011 r. na mocy zmian wprowadzonych ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. *o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2011 r. Nr 205, poz. 1208), z dniem 30 października 2011 r. ustawodawca uchylił przepis art. 54 ust. 1a ustawy – Prawo energetyczne, przewidujący obowiązek sprawdzania kwalifikacji co pięć lat. Od tego momentu pojawiło się wiele wątpliwości związanych z ważnością posiadanych uprawnień energetycznych oraz otrzymywanych na nowo po przystąpieniu do egzaminu przed komisją kwalifikacyjną.

Usunięcie przepisu o pięcioletnim okresie ważności świadectw kwalifikacyjnych wiele osób rozumiało jako automatyczne przekształcenie świadectw kwalifikacyjnych o pięcioletnim terminie ważności na bezterminowe. Ustawa - Prawo energetyczne wymienia jednak przypadki kiedy należy ponownie przystąpić do egzaminu i poddać się sprawdzeniu kwalifikacji:

- w razie stwierdzenia, że eksploatacja urządzeń, instalacji lub sieci jest prowadzona niezgodnie z przepisami dotyczącymi ich eksploatacji – w taki przypadku z wnioskiem o

ponowny egzamin może wystąpić pracodawca, inspektor pracy, Prezes URE oraz inny organ właściwy w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią;

- w przypadku, gdy osoba zajmująca się eksploatacją sieci, urządzeń lub instalacji energetycznych posiada kwalifikacje potwierdzone świadectwem, ale w ciągu kolejnych pięciu lat nie zajmowała się ich eksploatacją – wówczas z wnioskiem występuje pracodawca;
- pracodawca, który dokonał modernizacji lub innej istotnej zmiany parametrów urządzeń, instalacji lub sieci, również ma obowiązek wystąpić z wnioskiem do komisji kwalifikacyjnej o ponowne sprawdzenie kwalifikacji;
- osoby świadczące usługi na rzecz konsumentów w rozumieniu ustawy – Kodeks cywilny oraz mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców, w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej – w takim przypadku należy odnowić uprawnienia energetyczne poprzez przystąpienie do egzaminu sprawdzającego kwalifikacje co pięć lat.

Jak wynika z powyższego, często zdarzają się sytuacje, że ponowny egzamin może odbyć się w okresie krótszym niż pięcioletni np. w sytuacji modernizacji urządzeń. Wskazuje na to również praktyka w przedsiębiorstwach energetycznych, które w ostatnim okresie nie tylko prowadzą nowe inwestycje, ale również modernizują posiadane urządzenia instalacje i sieci. Zgodnie z obowiązującym prawem powyższe działania wymuszają na pracodawcach występowanie z wnioskami do komisji kwalifikacyjnych o ponowne sprawdzenie kwalifikacji zatrudnianych pracowników (posiadających tzw. bezterminowe świadectwa) w każdym takim przypadku, a więc nierzadko co kilka lub kilkanaście miesięcy. Generuje to dodatkowe koszty dla pracodawców oraz dodatkowe obciążenie dla pracowników. W związku z tym minister właściwy do spraw energii, uwzględniając ww. argumentację oraz postulaty sektora energetycznego i Państwowej Inspekcji Pracy zdecydował się na wprowadzenie pięcioletniego okresu ważności świadectw kwalifikacyjnych, co znalazło odzwierciedlenie w stosownych przepisach w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (druk nr 808).

Pięcioletni okres ważności świadectw kwalifikacyjnych wprowadzono przede wszystkim ze względu na potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa osób prowadzących prace eksploatacyjne oraz zwiększenie efektywności użytkowania paliw i energii w kraju, jak również uwzględniając wnioski zgłaszane przez Głównego Inspektora Pracy, organizacje gospodarcze i naukowo-techniczne oraz pracodawców. Wprowadzenie omawianej zmiany zostało spowodowane również potrzebą nadążania przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci za szybkim rozwojem techniki i technologii oraz związanymi z nimi zmianami przepisów, norm oraz warunków technicznych, którym stale poddawany jest sektor energetyki. Z tych właśnie powodów cykliczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności takich osób jest niezbędne do prawidłowego i bezpiecznego prowadzenia eksploatacji i dozoru przy urządzeniach, instalacjach i sieciach energetycznych.

Jednocześnie chciałbym przypomnieć, że przedmiotowy projekt ustawy, ze względu na jego kompleksowość, jest procedowany od blisko trzech lat. Został on przekazany do uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji publicznych, w tym do związków zawodowych w dniu 23 października 2018 r. oraz zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Uzgodnienia oraz konsultacje projektu ustawy trwały blisko rok. Każda z zainteresowanych stron miała możliwość wypowiedzenia się w ramach przeprowadzonych uzgodnień i konsultacji. W wyniku zgłoszonych uwag projektowane przepisy uległy modyfikacji, również w zakresie kwalifikacji energetycznych. Każda nowa wersja projektu ustawy była zamieszczana na stronie ww. Biuletynu.

Jednocześnie chciałbym zaznaczyć, iż projekt ustawy wymaga pilnego wejścia w życie ze względu na obowiązek wdrożenia do polskiego systemu prawnego regulacji prawa UE w zakresie inteligentnego opomiarowania oraz szeregu innych instytucji wyczekiwanych od wielu lat przez sektor energetyczny. Zgodnie bowiem z załącznikiem II pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125) w przypadku, gdy wprowadzanie inteligentnych systemów opomiarowania zostanie ocenione pozytywnie, w ciągu 7 lat od daty uzyskania takiej pozytywnej oceny lub do 2024 r. w przypadku tych państw członkowskich, które rozpoczęły systematyczne wprowadzanie inteligentnych systemów opomiarowania przed dniem 4 lipca 2019 r., przynajmniej 80 % odbiorców końcowych wyposaża się w inteligentne liczniki." Tak więc harmonogram przewidziany w projekcie ustawy jest dużo dłuższy aniżeli wynika to z przepisów prawa UE, które to Polska miała obowiązek wdrożyć do krajowego porządku prawnego do dnia 31 grudnia 2020 r.

Z poważaniem

Z up. Ministra

Piotr Dziadzio
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/